

ע"פ 397/14 - פלוני נגד מדינת ישראל, פלוני, פלוני

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לעורוורים פליליים

ע"פ 397/14

לפני:
כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופט מ' מוז

המערער:
פלוני

נ ג ד

המשיבים:
1. מדינת ישראל
2. פלוני
3. פלוני

ערעור על גזר דין של בית המשפט המחוזי בחיפה
בתפ"ח 42885-07-12 שניתן ביום 11.12.2013 על ידי
כבוד השופטים ח' הורביץ, א' טוביה ות' שרון-נתנאל

תאריך הישיבה:
(21.01.2015) א' בשבט התשע"ה

בשם המערער:
עו"ד אליעקב סבן

בשם משיבת 1:
עו"ד נורית הרצמן

בשם משיבים 2-3:
עו"ד טוביה פריש

עמוד 1

פסק-דין

1. המערער הורשע על פי הودאותו בביצוע עבירות הריגה, החזקה ונשאה של נשק שלא כדין. במסגרת הסדר הטיעון סוכם על טווח ענישה שבין 15 לBIN 20 שנות מאסר. יצוין כי המערער לא היה המבצע בפועל אלא הגורם שהביא את המנוחה ל"פגש" עם המעורב הנוסף שהורשע ברצח.
2. בית משפט קמא גזר על המערער 16 שנות מאסר. על אף אין ערעור והרי התקופה מצויה בתחום התווך המוסכם.
3. הערעור מופנה נגד רכיב אחר של העונש שלא היה חלק מההסכם - פיצוי לילדיים הקטנים. בית המשפט ביקש את עמדת הצדדים וחייב את המערער לשלם לכל אחד מהילדים סך של 75,000 ₪.
4. בערעור, מדגיש הסניגור את הסתייגותו מההתוצאה. לדבריו ישנו סיכוי ממש שהכסף לא יגיע לידי הילדים אלא לגורם אחר, אבל הילדים - שלא ראיו לדעתו כי הסכומים יגיעו אליהם בנسبות העניין. הסניגור הביע הסכמתו לכך שהכספים או חלק מהם יועברו לאביה של המנוחה.
5. בת כוח המדינה מודעת לכך שמדובר ברכיב שאינו חלק מההסדר. עם זאת לדעתה נכון להשאיר את התוצאה על כנה תוקנת החשבות בילדים.
6. ערעור זה מעורר קושי. בית משפט קמא לא נימק בגזר הדין את מסקנתו מדוע סטה מהסדר הטיעון. עניין זה ראוי כי יזכה להנמקה. אומנם ניתן לפרש את עמדת הצדדים כהסכמה לפיצוי – אך לא במתווה שנפסק. עולה מן החומר כי לא בכדי התביעה לא כללה את רכיב הפיצוי בנסיבות המיחודות של תיק זה. לכן יש לראות בעין יפה את גישת הסניגור שאף הסכים לעצמו לסיים את ההליך, כפי שיפורט בהמשך.
7. סוף דבר ובכדי להעניק חשיבות מקסימלית לאינטראס של כל המעורבים, החלטו לקבל את הערעור באופן הבא:
- א. סכום הפיצוי עומד על 100,000 ₪.
- ב. ממוצע סכום זה יועבר סך של 50,000 ₪ לאביה של המנוחה מר עלי מוסרטאי. הסכום הנותר של 50,000 ₪ יחולק שווה בשווה בין שני הילדים.
- ג. מגננון הפיקוח של האפוטרופוס נותר בעינו, לרבות ההוראות הרלוונטיות, פרט לכך שהכסף יועבר לילדים בהגיעם כל אחד לגיל 25 ולא לגיל 21. מלבד השינוי האמור, פסק הדין בתוקף לגבי כל יתר ההוראות והעונשים – מאסר בפועל ומאסר מוותנה.
- ד. על המערער לבצע את התשלום תוך 60 יום.
עמוד 2

ניתן היום, א' שבט תשע"ה (21.1.2015).

שפטים

שפטים

שפטים